Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (första avdelningen)

den 15 november 2012 *

”Jordbruk — Förordning (EEG) nr 1443/82 — Artikel 3.4 — Tillämpning av kvotsystemet inom sektorn för socker — Överskott av socker som myndigheterna i en medlemsstat har fastställt i samband med en kontroll i efterhand hos tillverkaren — Fråga huruvida detta överskott ska beaktas i samband med fastställandet av den slutliga produktionen för det regleringsår under vilket överskottet konstaterades”

I mål C-131/11,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 267 FEUF framställd av Finanzgericht Düsseldorf (Tyskland) genom beslut av den 8 mars 2011, som inkom till domstolen den 17 mars 2011, i målet

Pfeifer & Langen KG

mot

Hauptzollamt Aachen,

meddelar

DOMSTOLEN (första avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden A. Tizzano samt domarna A. Borg Barthet, M. Ilešič, M. Safjan (referent) och M. Berger,

generaladvokat: E. Sharpston,

justitiesekreterare: handläggaren A. Impellizzeri,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 9 februari 2012,

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

— Pfeifer & Langen KG, genom D. Ehle och C.M. Hagemann, Rechtsanwälte,

— Hauptzollamt Aachen, genom M. Lambertz och R.-M. Gleim-Arnold, båda i egenskap av ombud,

— Europeiska kommissionen, genom P. Rossi och B. Schima, båda i egenskap av ombud,

och efter att den 29 mars 2012 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

* Rättegångsspråk: tyska.

Dom

1 Begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av artikel 3.4 i kommissionens förordning (EEG) nr 1443/82 av den 8 juni 1982 om tillämpningsföreskrifter för kvotsystemet på sockerområdet (EGT L 158, s. 17; svensk specialutgåva, område 3, volym 15, s. 14), i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 392/94 av den 23 februari 1994 (EGT L 53, s. 7; svensk specialutgåva, område 3, volym 56, s. 59) (nedan kallad förordning nr 1443/82).

2 Begäran har framställts i ett mål mellan Pfeifer & Langen KG (nedan kallat Pfeifer & Langen) och Hauptzollamt Aachen (huvudtullkontoret i Aachen) rörande ett överskott av socker som de tyska myndigheterna fastställde vid en kontroll i efterhand hos tillverkaren. Målet rör även frågan till vilket regleringsår detta överskott ska hänföras.

Tillämpliga bestämmelser

3 Rådets förordning (EEG) nr 1785/81 av den 30 juni 1981 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker (EGT L 177, s. 4; svensk specialutgåva, område 3, volym 13, s. 110), i dess lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 1148/98 av den 2 juni 1998 (EGT L 159, s. 38) (nedan kallad grundförordningen), hade till syfte att, inom ramen för den gemensamma organisationen av marknaden för socker, upprätthålla nödvändiga garantier vad gäller sysselsättning och levnadsstandard för dem som tillverkar basprodukter, såsom sockertillverkare inom Europeiska gemenskapen, och att säkerställa att konsumenterna har tillgång till socker till rimliga priser, genom att stabilisera marknaden för socker.

4 I grundförordningen reglerades i detta syfte produktion, import och export av socker. I förordningen föreskrevs särskilt ett system med produktionskvoter som fördelades på företagen och som, enligt förordningens femtonde skäl, utgjorde ett medel att garantera producenterna gemenskapspriser och avsättning för deras produktion.

5 Inom ramen för detta system med produktionskvotering tilldelades varje medlemsstat en baskvot avseende inhemsk produktion för varje regleringsår (närmare bestämt för tiden mellan den 1 juli ett år och den 30 juni påföljande år). Denna kvot fördelades inom varje medlemsstat på grundval av kriterier som fastställts i grundförordningen mellan de sockerproducerande företagen i form av produktionskvoter A och B.

6 I artikel 24.1 andra stycket i grundförordningen föreskrevs följande:

”I denna förordning avses med

a) A-socker …: den mängd socker … som företaget i fråga tillverkar inom ramen för sin A-kvot och som hänför sig till ett visst regleringsår.

b) B-socker …: den mängd socker … som företaget i fråga tillverkar utöver sin A-kvot men inom ramen för summan av sin A-kvot och B-kvot och som hänför sig till ett visst regleringsår.

c) C-socker …: den mängd socker … vars produktion hänför sig till ett visst regleringsår och som producerats antingen av ett företag utöver summan av dess A- och B-kvoter eller av ett företag som inte har någon kvot.”

7 Det socker som hänfördes till A-kvoten, vilket var avsett för förbrukning inom gemenskapen, kunde fritt saluföras på den gemensamma marknaden och dess avsättning garanterades genom interventionspriset. Även socker ur B-kvoten kunde fritt saluföras på den gemensamma marknaden, men utan att garanteras till interventionspriset, eller det kunde exporteras till tredje land med exportbidrag. C-socker omfattades varken av en rätt till prisstöd eller till exportbidrag.

8 Den gemensamma organisationen av marknaden för socker byggde på ett system för självfinansiering, och exportbidragen finansierades genom produktionsavgifter, men inga avgifter uttogs på produktionen av C-socker. C-sockret skulle dessutom avsättas utanför gemenskapen för att säljas på världsmarknaden.

9 I detta avseende föreskrevs följande i artikel 26 i grundförordningen:

”1. … C-socker som inte överförs med stöd av bestämmelserna i artikel 27 [får] inte avsättas på gemenskapens inre marknad utan måste exporteras i obearbetat skick före den 1 januari efter utgången av det aktuella regleringsåret.

…

3. Närmare tillämpningsföreskrifter till denna artikel skall utfärdas i enlighet med förfarandet i artikel 41.

Dessa bestämmelser skall särskilt innehålla regler om uttagande av en avgift på sådant C-socker … som avses i punkt 1 och vars export i obearbetat skick inom den fastlagda tiden inte har bevisats före ett visst datum, som skall fastställas.”

10 Artikel 27.1 och 27.2 i grundförordningen hade följande lydelse:

”1. Vart och ett av företagen får besluta att helt eller delvis överföra den mängd socker som företaget tillverkar utöver sin A-kvot till påföljande regleringsår, varvid denna tillverkning skall räknas som en del av det årets produktion. Beslutet kan inte återkallas.

…

2. Företag som beslutar i enlighet med punkt 1 skall

— före den 1 februari informera den berörda medlemsstaten om den eller de kvantiteter socker som skall överföras, och

— åtar sig att lagra denna eller dessa överförda kvantiteter under en tid av tolv på varandra följande månader där periodens början ännu inte är fastställd. Den ersättning för lagringskostnader som avses i artikel 8 beviljas även för C-socker enligt tillämpning av artikel 23.4a.

…”

11 I artikel 27.3 i grundförordningen föreskrevs följande:

”Närmare tillämpningsföreskrifter till denna artikel, vari kan ingå bestämmelser om en övre gräns för de sockerkvantiteter som får överföras, skall utfärdas i enlighet med förfarandet i artikel 41.

Dessa tillämpningsföreskrifter skall särskilt innehålla en regel om att en avgift skall tas ut på allt sådant socker … som avsätts under den föreskrivna lagringsperioden.”

12 I artikel 28 i grundförordningen gavs föreskrifter om kriterierna för att fastställa produktionsavgifterna för bland annat A- och B-socker. Dessa avgifter uppbars av medlemsstaterna.

13 Kommissionens förordning (EEG) nr 2670/81 av den 14 september 1981 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för sockerproduktion utöver kvoten (EGT L 262, s. 14; svensk specialutgåva, område 3, volym 14, s. 11), i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 158/96 av den 30 januari 1996 (EGT L 24, s. 3) (nedan kallad förordning nr 2670/81), antogs på grundval av artikel 26.3 i grundförordningen. I förordning nr 2670/81 angavs under vilka omständigheter export av C-socker skulle anses ha ägt rum.

14 Artikel 1.1 i förordning nr 2670/81 hade följande lydelse:

”Export som avses i artikel 26.1 i [grundförordningen] skall anses ha ägt rum

a) om, utan att tillämpningen av de övriga bestämmelserna i denna förordning påverkas, det bevis som avses i artikel 2 har lämnats in till behörig myndighet i den medlemsstat där produktionen ägt rum, oavsett vilken medlemsstat som har exporterat C-sockret …,

b) om den aktuella exportdeklarationen godtagits av den exporterande medlemsstaten före den 1 januari efter utgången av det regleringsår då C-sockret … producerades,

c) om det aktuella C-sockret … eller en motsvarande mängd enligt artikel 2.3 har lämnat gemenskapens tullterritorium senast 60 dagar efter den 1 januari som avses i b,

d) om produkten exporterats utan bidrag eller avgift som odenaturerat vit- eller råsocker …

Om inte samtliga villkor enligt första stycket uppfylls skall den aktuella mängden C-socker … anses vara avsatt på den inre marknaden, förutom i fall av force majeure.

I fall av force majeure skall den behöriga myndigheten i den medlemsstat på vars territorium C-sockret … har producerats fastställa de åtgärder som är nödvändiga med hänsyn till de omständigheter som åberopas av den berörda tillverkaren.

Om C-socker … exporteras från en annan medlemsstats territorium än den där det … producerats skall åtgärderna vid behov vidtas av den behöriga myndigheten i denna medlemsstat.”

15 I artikel 3.1 i förordning nr 2670/81 föreskrevs följande:

”Den berörda medlemsstaten skall, för de kvantiteter som enligt innebörden av artikel 1.1 har avsatts på den inre marknaden, påföra en avgift – för C-socker per 100 kg vitsocker respektive råsocker – som skall vara lika med summan av

— de högsta importavgifter som gäller för den aktuella produkten under den period som omfattar det regleringsår under vilket C-sockret … i fråga producerades samt de nästföljande sex månaderna, och

— 1,21 [euro].”

16 Artikel 1.1 i förordning nr 1443/82 hade följande lydelse:

”I artikel 26–29 i [grundförordningen] avses med sockerproduktion den totala kvantiteten, uttryckt som vitsocker,

a) vitsocker,

b) råsocker,

c) invertsocker,

…”

17 I artikel 3 i förordning nr 1443/82 föreskrevs följande:

”1. Före den 15 februari varje år skall medlemsstaterna fastställa preliminära siffror för [sockerproduktionen] för det aktuella regleringsåret för varje företag som är beläget inom deras territorium.

…

3. Före den 1 oktober varje år skall medlemsstaterna fastställa slutliga siffror för [sockerproduktionen] per företag under det föregående regleringsåret.

4. Om det visar sig att skillnader föreligger när de slutliga produktionsuppgifterna för socker har fastställts enligt punkt 3, skall sådana skillnader beaktas när de slutliga produktionsuppgifterna fastställs för det regleringsår under vilket skillnaderna upptäckts.”

18 Artikel 4 i förordning nr 1443/82 hade följande lydelse:

”1. I artikel 26–29 i [grundförordningen] avses, utan att det påverkar följande punkter, med ett företags produktion av socker … den kvantitet socker … som faktiskt framställts av företaget i fråga.

2. För ett givet regleringsår skall den totala sockerproduktionen vara lika med den produktion som avses i punkt 1 med tillägg för den mängd som förts över till regleringsåret i fråga och med avdrag för den mängd som förs över till påföljande regleringsår.”

19 Artikel 23 i rådets förordning nr 1009/67/EEG av den 18 december 1967 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker (EGT 1967, 308, s. 1) innehöll följande föreskrifter:

”1. Medlemsstaterna ska fastställa en baskvot antingen för varje fabrik eller för varje sockerproducerande företag. Utan att det påverkar tillämpningen av de bestämmelser som antagits med stöd av punkterna 3 och 4 bestäms denna baskvot på så sätt att den genomsnittliga sockerproduktionen i den aktuella fabriken eller det aktuella företaget under regleringsåren 1961/62–1965/66 multipliceras med en koefficient som uttrycker förhållandet mellan baskvantiteten för den aktuella medlemsstaten och den genomsnittliga årsproduktionen av socker i medlemsstaten under samma period.

Baskvantiteten uppgår för följande medlemsstater till nedan angiven mängd:

Tyskland: 1 750 000 ton vitsocker,

Frankrike: 2 400 000 ton vitsocker,

Italien: 1 230 000 ton vitsocker,

Nederländerna: 550 000 ton vitsocker,

U.E.B.L. [Union économique belgo-luxembourgeoise]: 550 000 ton vitsocker.

2. När en medlemsstat fastställer företagens baskvot ska den säkerställa att sockerbetsproducenternas och sockerrörsproducenternas intressen tillvaratas.

3. Rådet ska på förslag från kommissionen och i enlighet med omröstningsförfarandet i artikel 43.2 i fördraget anta allmänna bestämmelser för tillämpningen av punkt 1 och fastställa eventuella undantag från nämnda punkt.

4. Om det blir nödvändigt att anta tillämpningsbestämmelser till förevarande artikel ska detta ske enligt det förfarande som föreskrivs i artikel 40.”

20 Förordning nr 1009/67 upphävdes genom rådets förordning (EEG) nr 3330/74 av den 19 december 1974 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker (EGT L 359, s. 1).

21 Grundförordningen upphävdes genom och ersattes av rådets förordning (EG) nr 2038/1999 av den 13 september 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker (EGT L 252, s. 1).

22 Förordning nr 2670/81 upphävdes genom och ersattes av kommissionens förordning (EG) nr 967/2006 av den 29 juni 2006 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 318/2006 i fråga om sockerproduktion utöver kvoterna (EUT L 176, s. 22).

23 Förordning nr 1443/82 upphävdes genom och ersattes av kommissionens förordning (EG) nr 314/2002 av den 20 februari 2002 om tillämpningsföreskrifter för kvotsystemet inom sektorn för socker (EGT L 50, s. 40).

24 Med hänsyn till tidpunkten för de faktiska omständigheterna ska dock målet vid den nationella domstolen avgöras med tillämpning av grundförordningen samt förordningarna nr 2670/81 och nr 1443/82.

Målet vid den nationella domstolen och tolkningsfrågan

25 Det framgår av beslutet om hänskjutande att Pfeifer & Langen tillverkar socker i sina fabriker i Elsdorf, Euskirchen, Appeldorna och Lage (Tyskland).

26 Efter det att bolaget ingett en deklaration den 8 september 1998 fastställde Hauptzollamt Köln-West i beslut av den 25 september 1998 slutligt bolagets sockerproduktion för regleringsåret 1997/1998.

27 Den 4 november 1999 genomförde Hauptzollamt für Prüfungen Köln (kontrollavdelningen vid huvudtullmyndigheten i Köln) en kontroll hos Pfeifer & Langen. Den 16 januari 2003 fullföljde Hauptzollamt Krefeld denna kontroll, vilken särskilt avsåg de avgifter för sockerproduktion som skulle erläggas för regleringsåret 1997/1998.

28 Inspektörerna angav i sin rapport av den 9 maj 2006 att de hade konstaterat en överskottsproduktion jämfört med Pfeifer & Langens deklaration. Följaktligen fastställde Hauptzollamt Aachen i beslut av den 28 december 2006 att Pfeifer & Langen under regleringsåret 1997/1998 hade producerat en överskottskvantitet motsvarande 9 657,4 ton vitsocker. I ett annat beslut samma dag påförde Hauptzollamt Aachen en avgift för C-socker med 5 810 857,58 euro på grund av denna överskottsproduktion.

29 Pfeifer & Langen begärde omprövning av båda dessa beslut och gjorde därvid gällande att det enligt artikel 3.4 i förordning nr 1443/82 inte var möjligt att hänföra den föregivna överskottsproduktionen till regleringsåret 1997/1998, eftersom den inte hade upptäckts före den 1 oktober 1998.

30 I beslut av den 27 april 2010 meddelade Hauptzollamt Aachen att den vid omprövning inte funnit skäl att ändra det tidigare beslutet. Som skäl för detta anförde myndigheten att det var helt korrekt att hänföra överskottsproduktionen till regleringsåret 1997/1998, eftersom artikel 3.4 i förordning nr 1443/82 endast kunde tillämpas i fråga om de produktionsuppgifter som tillverkaren deklarerat. Icke deklarerad överskottsproduktion som fastställts i efterhand skulle, enligt Hauptzollamt Aachen, hänföras till det regleringsår under vilket överskottet producerats.

31 Genom beslut som också antogs den 27 april 2010 ändrade Hauptzollamt Aachen beslutet av den 28 december 2006 och fastställde i stället överskottsproduktionen till 6 922,1 ton för regleringsåret 1997/1998. Genom ett annat beslut som antogs samma dag ändrade myndigheten avgiftsbeslutet av den 28 december 2006 och påförde Pfeifer & Langen produktionsavgifter med ett belopp på 4 165 027,57 euro.

32 Vid förhandlingen uppgav Pfeifer & Langen att detta överskott motsvarade 1,4 procent av bolagets sammanlagda sockerproduktion under regleringsåret 1997/1998.

33 Pfeifer & Langen väckte talan mot detta beslut vid Finanzgericht Düsseldorf.

34 Enligt den hänskjutande domstolen beror tvistens utgång på huruvida det sockeröverskott som konstaterats efter slutet av regleringsåret 1997/1998, i samband med kontrollen hos Pfeifer & Langen, borde hänföras till det regleringsåret eller till ett senare regleringsår.

35 Den hänskjutande domstolen har i detta avseende framhållit att artikel 3.4 i förordning nr 1443/82 är i överensstämmelse med domstolens dom av den 30 januari 1974 i mål 159/73, Hannoversche Zucker (REG 1974, s. 121, punkt 6), men att den domen avsåg överskottskvantiteter som producerats innan den gemensamma organisationen av marknaden för socker trädde i kraft. Detta är dock inte fallet i det nationella målet.

36 Vidare har den hänskjutande domstolen angett att det av grundförordningen följer att de produktionskvoter som fördelas på företagen avser kvantiteter som produceras under ett regleringsår. Om artikel 3.4 i förordning nr 1443/82 tillämpades på överskottskvantiteter av socker som fastställs efter slutet av ett regleringsår skulle detta dock medföra att denna produktion överfördes till ett senare regleringsår. Den hänskjutande domstolen önskar mot denna bakgrund få klarhet i huruvida en sådan tolkning är förenlig med systemet med produktionskvoter.

37 Under dessa omständigheter beslutade Finanzgericht Düsseldorf att vilandeförklara målet och hänskjuta följande tolkningsfråga till domstolen:

”Ska artikel 3.4 i förordning nr 1443/82 tolkas så, att den även omfattar överskott som en myndighet har fastställt i efterhand i samband med en kontroll i tillverkarens lokaler?”

Tolkningsfrågan

38 Den hänskjutande domstolen har ställt sin fråga för att få klarhet i huruvida artikel 3.4 i förordning nr 1443/82 ska tolkas så, att den ska tillämpas i en situation då de nationella myndigheterna har fastställt ett överskott av socker i samband med en kontroll i efterhand hos tillverkaren.

39 Det ska inledningsvis erinras om att ett regleringsår löpte från den 1 juli ett år till den 30 juni påföljande år. I enlighet med artikel 3.1 i förordning nr 1443/82 skulle medlemsstaterna före den 15 februari varje år fastställa preliminära siffror för sockerproduktionen för det aktuella regleringsåret för varje företag som var beläget inom deras territorium. Enligt punkt 3 i denna artikel skulle medlemsstaterna därefter, före den 1 oktober varje år, fastställa slutliga siffror för sockerproduktionen per företag under det föregående regleringsåret.

40 Av punkt 4 i samma artikel följer att om det när dessa slutliga produktionsuppgifter har fastställts ”visar sig att skillnader föreligger ska sådana skillnader beaktas när de slutliga produktionsuppgifterna fastställs för det regleringsår under vilket skillnaderna upptäckts”.

41 Den sistnämnda bestämmelsen, vilken är den bestämmelse som tolkningsfrågan rör, har samma lydelse som artikel 2.3 i kommissionens förordning (EEG) nr 700/73 av den 12 mars 1973 om vissa tillämpningsföreskrifter för kvotsystemet för socker (EGT L 67, s. 12). Det ska noteras att domstolen i domen i det ovannämnda målet Hannoversche Zucker hänvisade till artikel 2.3 i förordning nr 700/73.

42 Det målet rörde en överskottskvantitet av socker som fastställts vid en officiell lagerinventering som ägde rum efter den 1 juli 1968, då den gemensamma organisationen av marknaden för socker trädde i kraft, men som producerats före denna tidpunkt.

43 Såsom domstolen angav i punkt 3 i domen i det ovannämnda målet Hannoversche Zucker var frågan huruvida detta överskott, med avseende på beräkningen av produktionsavgifterna, skulle hänföras antingen till den period som föregick ikraftträdandet av den gemensamma organisationen av marknaden för socker, eller till det första regleringsår för socker som omfattades av denna organisation, eller till det regleringsår under vilket överskottet fastställts.

44 I punkt 5 i nämnda dom angav domstolen bland annat att lagerinventering, med hänsyn till de tekniska förutsättningarna för lagring av socker, endast kunde ske med flera års mellanrum. Domstolen angav vidare att det, när det fastställts ett överskott jämfört med de lager som beräknats utifrån tillverkarens redovisning, i praktiken skulle vara svårt att exakt fastställa under vilket år detta överskott producerats.

45 Domstolen tillade i samma punkt att det, om ett överskott överfördes till ett föregående regleringsår för socker, skulle ha blivit nödvändigt att korrigera de uppgifter som slutligt fastställts för det regleringsåret för det enskilda företaget, men även för den berörda medlemsstaten och hela gemenskapen. På grund av de retroaktivt verkande följder som en sådan korrigering skulle ge upphov till med avseende på fastställandet av produktionskvoter och produktionsavgifter skulle de administrativa komplikationerna därav inte på något sätt stå i proportion till det eftersträvade resultatet.

46 Sammanfattningsvis angav domstolen i punkt 6 i samma dom att tolkningsfrågorna under sådana förhållanden skulle besvaras så, att en skillnad som upptäcks efter det att de slutliga produktionsuppgifterna har fastställts ska beaktas för det regleringsår under vilket den upptäcktes. Denna slutsats har för övrigt uttryckligen fastslagits i förordning nr 700/73 som blev tillämplig den 15 mars 1973.

47 Omständigheterna i det nu aktuella målet skiljer sig dock från omständigheterna i det ovannämnda målet Hannoversche Zucker, eftersom det överskott av socker som konstaterats i det sistnämnda målet rörde en sockerproduktion som inte var större än den kvot som fastställts enligt då gällande bestämmelser, det vill säga artikel 23 i förordning nr 1009/67. Denna kvot motsvarade i stort de sammanlagda kvoterna av så kallat A-socker och B-socker enligt grundförordningen.

48 Det överskott av socker som konstaterats i det nu aktuella målet rör emellertid C-socker i den mening som avses i artikel 24.1 a i grundförordningen och inte A- eller B-socker. Detta förhållande har för övrigt inte ifrågasatts av de berörda som avses i artikel 23 i stadgan för Europeiska unionens domstol och som avgett yttranden till domstolen.

49 Även om den slutsats som domstolen kom fram till i domen i det ovannämnda målet Hannoversche Zucker äger giltighet i fråga om fastställandet av de slutliga produktionsuppgifterna för socker som ingår i A- och B-kvoterna, så måste det följaktligen prövas huruvida artikel 3.4 i förordning

nr 1443/82 kan tillämpas även i en situation då det överskott av socker som de nationella myndigheterna har fastställt i samband med en kontroll i efterhand hos tillverkaren utgörs av C-socker.

50 Det finns i detta avseende inte något i lydelsen av artikel 3.4 i förordning nr 1443/82 som stöder uppfattningen att bestämmelsens materiella tillämpningsområde borde begränsas till A- och B-socker.

51 Denna bestämmelse ska emellertid tolkas mot bakgrund av systematiken i och syftet med unionens bestämmelser om den gemensamma organisationen av marknaden för socker.

52 Det ska härvid beaktas att det genom grundförordningen infördes ett specifikt system för behandlingen av överskott av C-socker. Enligt detta system hade en sockerproducent, som hade överskridit sina kvoter av A- och B-socker och som sålunda innehade en viss mängd C-socker, två valmöjligheter med avseende på det sistnämnda sockret.

53 För det första kunde sockerproducenten nämligen, enligt artikel 26.1 i grundförordningen, exportera detta C-socker före den 1 januari efter utgången av det aktuella regleringsåret. Om det inte bevisades att sockret hade exporterats inom den fastlagda tiden blev producenten skyldig att betala en avgift enligt artikel 26.3 i grundförordningen.

54 För det andra kunde sockerproducenten, med stöd av artikel 27.1 och 27.2 i grundförordningen, besluta att överföra denna kvantitet till påföljande regleringsår, vilket producenten skulle informera den berörda medlemsstaten om före den 1 februari. Om en viss mängd socker som hade överförts på detta sätt fick avsättning på den inre marknaden under den föreskrivna lagringsperioden togs en avgift ut även på den mängd socker som funnit avsättning.

55 Av detta följer att statusen för överskott av C-socker skulle vara fastställd med säkerhet den 1 januari eller den 1 februari.

56 En tolkning av artikel 3.4 i förordning nr 1443/82 som medgav att sådana överskott av socker hänfördes till det regleringsår under vilket de konstaterats skulle ha undergrävt syftet med den ordning som gällde för C-socker, vilket var att förhindra att sådant socker avsattes på den inre marknaden.

57 Om det hade varit tillåtet att beakta C-socker, på samma sätt som A- och B-socker, när de slutliga produktionsuppgifterna fastställdes för det regleringsår under vilket skillnaden upptäckts i enlighet med artikel 3.4 i förordning nr 1443/82, skulle producenterna nämligen inte alls varit benägna att exportera överskotten av socker eller att deklarera dem och överföra dem till påföljande regleringsår. Det skulle sålunda inte ha varit uteslutet att vissa producenter under obegränsad tid behöll samma överskott av socker, vilka gång efter gång skulle ha kunnat hänföras till det regleringsår under vilket de upptäckts, även om det i själva verket rörde sig om en överföring av socker från ett tidigare regleringsår.

58 En sådan situation skulle inte bara ha förhindrat en effektiv kontroll av saluföringen av C-socker, utan skulle också ha inneburit ett åsidosättande av artikel 27.3 i grundförordningen i vilken det föreskrevs att de sockerkvantiteter som fick överföras kunde begränsas.

59 Hauptzollamt Aachen har åberopat ett argument innebärande att artikel 3.4 i förordning nr 1443/82 endast skulle tillämpas om producenten inte kände till överskottet vid den tidpunkt då denne deklarerade sina slutliga siffror för sockerproduktionen. Vad gäller detta argument påpekar domstolen att utöver det faktum att det är svårt att bevisa ett sådant förhållande så ska en ekonomisk aktör som har underrättats om det rättsläge som följer av bestämmelserna, i sin bedömning av fördelarna med handeln med socker, ta hänsyn till de risker som sammanhänger med produktion av denna vara, bland annat svårigheten att med säkerhet fastställa den mängd socker som producerats, och godta att dessa risker utgör normala olägenheter vid sådan produktion.

60 Det ska dessutom preciseras att den ordning som gäller för C-socker, och som föreskrivs i den aktuella lagstiftningen, bygger på objektiva kriterier och ska tillämpas oberoende av om det finns någon bedräglig avsikt hos producenten. De avgifter som betalas om C-sockret inte exporteras inom den tid som föreskrevs i artikel 26.1 i grundförordningen eller om det avsattes på den inre marknaden i den mening som avses i artikel 27.3 i den förordningen skulle påföras utan hänsyn till ett eventuellt bedrägligt beteende från producentens sida.

61 Av det ovan anförda följer att tillämpningsområdet för artikel 3.4 i förordning nr 1443/82 inte kan utsträckas till att avse C-socker.

62 Tolkningsfrågan ska således besvaras enligt följande. Artikel 3.4 i förordning nr 1443/82 ska tolkas så, att den inte kan tillämpas i en situation där de nationella myndigheterna har fastställt ett överskott av socker i samband med en kontroll i efterhand hos tillverkaren, om detta överskott utgörs av C-socker.

Rättegångskostnader

63 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i målet vid den nationella domstolen utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den nationella domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (första avdelningen) följande:

Artikel 3.4 i förordning (EEG) nr 1443/82 av den 8 juni 1982 om tillämpningsföreskrifter för kvotsystemet på sockerområdet, i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 392/94 av den 23 februari 1994, ska tolkas så, att den inte kan tillämpas i en situation där de nationella myndigheterna har fastställt ett överskott av socker i samband med en kontroll i efterhand hos tillverkaren, om detta överskott utgörs av C-socker.

Underskrifter